

vezilo

GLASILO BELOKRANJSKE
TRIKOTAŽNE INDUSTRIJE

Spet modna revija

V kratkem bomo spet začeli predvajati za naše kupce interne modne revije. Letos revije ne bodo več v sejni sobi podjetja, ampak na Vionomeru, v preurejenih prostorih nekdanjega gostišča. Kupcem bomo prikazovali modele iz pomladno poletne kolekcije 1976, ki je še posebej lepa in bogata.

Med beograjskim sejmom „Moda v svetu“, ki je vsako leto oktobra v Beogradu, bomo imeli modno revijo v hotelu Jugoslavija. Odločili smo se, da bomo dali reviji slovenski pečat, zato bodo tudi nastopali slovenski izvajalci programa. Na tej reviji bomo predstavili široko paleto naših izdelkov.

Slavje na Radovici

7. septembra 1975 bo na Radovici veliko srečanje borcev in občanov, na katerega bodo povabili tudi predstavnike nekaterih hrvatskih občin. Srečanja se bo udeležilo tudi preko sto petdeset zamejskih Slovencev iz Ricmanov pri Trstu, ki bodo prispevali nekaj točk kulturnega programa. Srečanje na Radovici bo hkrati tudi osrednja proslava ob 30-letnici osvoboditve ter pregled uspehov te prizadene krajevne skupnosti. Najbrž ne bo malo tistih iz Beti, ki se bodo srečanja na Radovici udeležili.

Šolske novice

4. avgusta so začeli opravljati obvezno počitniško prakso učenci drugih razredov poklicne tekstilne šole konfekcijske smeri, in sicer v TOZD konfekcija Metlika in v podjetju KOMET.

V šolskem letu 1975/76 se je na razpis za vpis v prvi razred poklicne tekstilne šole prijavo 44 kandidatov. Koliko se jih bo za šolanje dokončno odločilo, bomo vedeli šele 1. septembra.

Šolski prostori so prebeljeni in čisti čakajo na začetek šolskega leta. Učencem in učiteljem bo v lepšem okolju prijetneje.

Prva učiteljska konferenca v novem šolskem letu bo 20. avgusta, popravni izpiti za učence pa bodo 25. avgusta in od 4. do 6. septembra 1975.

Delegatom več pomoči

Velikokrat sedim na sestankih med drugimi delegati iz podjetij ali krajevnih skupnosti in nemalokrat mi kdo od njih zaupa, da gradiva ni niti povohal in da upa, da bo sestanek kolikor se da kratek: Potem se vrste točke dnevnega reda in govori se o zelo pomembnih rečeh in za moje pojme o zelo velikih vsotah denarja. Ko bi se morala razviti žgoča in konstruktivna razprava, nastane mučen molk, gledanje v gradivo, spodbujanje delovnega predsedstva, češ oglasite se, bilo je načelih mnogo problemov, važnih stvari.

K razpravi se potem navadno prigrasijo sekretarji teh in onih

organizacij in razprava gre z dnevnega reda. Se pa navadno razvije debata, žolčno razpravljanje, ob točki razno, ko delegati mahajo z rokami in dvigujejo glasove, da v njihovi krajevni skupnosti teče gnojnica po vaški poti, da so vaške ceste in poti polne lukenj, da mrtvaki na pokopališču kažejo lobanje soncu, da je voda kalna. Vsekakor pomembne zadeve za ljudi, živče v tej in oni krajevni skupnosti, toda v primerjavi s prej obravnavanimi točkami so to drobtinice, nevredne omembe.

So ljudje nesposobni razpravljati o večjih projektih ali pa je to posledica nepriprave na sestanek oziroma posledica tega,

da se delegacije sestajajo v glavnem samo zato, da izberejo delegata, ki ga bodo poslali na sklican sestanek. S takšnimi pojavi se srečuje skupščina občine kot tudi naš delavski svet. Nerazumljivo se mi namreč zdi, da porabimo za razpravo o gospodarskem načrtu podjetja manj kot, na primer, za besedičenje okrog tega, da so zalotili nekoga, ki je s steklenico pod pazduho korakal mimo vratarja, četudi je to kršitev delovne discipline, vendar bi lahko s takimi opravil sekretar podjetja.

V tej smeri razmišljam predvsem zato, ker opažam, da se na sejah skupščine občine oglašajo predvsem delegati iz krajevnih skupnosti in manj delegati zboru združenega dela, ki naj bi se pred vsakim sestankom ali sejo zbrali, poklicali strokovnjake in do predlaganega gradiva zavzeli svoje stališče. Delegatski sistem je čudovita stvar, če ga v praksi izpeljujemo, kot bi bilo potrebno. In začetek je v delegacijah, vendar se navadno zatakne že pri njih. To je opaziti tudi na sejah delavskega sveta podjetja. Poročevalci in razpravljalci so navadno strokovnjaki, delegati se bolj porekdoma oglašajo, če pa se že, se takrat, ko so neposredno „izzvani“ z vprašanjem ali s kakšno nepravilno trditvijo.

Resnici na ljubo moramo povedati, da ne morejo biti delegati izvedenci za vse stvari, ki se obravnavajo na različnih sestankih in sejah, prav zato bi se morale sestajati delegacije pred sklicanimi razpravami, k sodelovanju pa bi morale povabiti strokovnjake z različnih področij, ki pomoči delegacijam ne smejo in ne morejo odkloniti.

Ob koncu samo še to: prav bi bilo, ako bi se našel kdo, ki bi analiziral učinkovitost voljenih delegacij in delegatov, kajti sestanki niso le sedenje in zabijanje časa, ampak tvoren del našega vsakdana.

TONI GAŠPERIČ

Vsakdanji zapisnik s seje delavskega sveta TOZD konfekcija Mirna peč. Vendar vsakdanji le na prvi pogled. Tu so zapisani prisotni in upravičeno odsotni, sledi dnevni red, v katerem stoji zapisano pod 2. točko: obravnava prosilcev in delitev sredstev za stanovanjsko izgradnjo. Nehote se nasmehnem in zasmili se mi v moji podzavesti predsednik DS

Sami so se zmenili

TOZD, ki je moral voditi sejo, na kateri se je govorilo o denarju. O delitvi 72.758,19 dinarjev prosilcem za kredit. Moje usmiljenje pa je le kratkotrajno, kajti v zapisniku dalje čmo na belem piše: članice DS TOZD so bile mnenja, da o delitvi sredstev za stanovanjsko izgradnjo sploh ne razpravljajo, ker so se prosilci sami sporazumeli, tako da lahko DS le potrди predlog prosilcev za stanovanjski kredit.

Je potrebno zapisati, da je poteza mimopeških prosil-

cev vredna pohvale? Naj razglabljam o tem, da bi morali ljudje reševati medsebojne probleme s treznostjo, strpnostjo in človečnostjo, ne pa s kreganjem in zavistjo, kot se to velikokrat dogaja? Naj dalje pletenim o tem, da se nekateri še zdaj drže name in ne odzdravljajo na moje pozdravljanje, ker sem pred meseci zapisal v Vezilo, da so se za

stanovanja kregali na živo in mrtvo? Pa še res so se.

Ne, ne bom pisaril o tem, kajti mirnopski prosilci s svojo lepo potezo odtehtajo vse grde besede in pikre poglede, ki jih delijo posamezniki po tovarniških hodnikih.

Med seboj so se pogovorili: Jože Čenzelj, Tilka Hrstar, Joža Kos, Majda Krevs, Justina Lončarič, Joža Pate, Ana Pungerčar in Ana Zupan.

TONI GAŠPERIČ

Potrebe vpijejo, občani pomagajo

Letos bodo občani Metlike zbrali s pomočjo krajevnega samoprispevka 1.500.000 dinarjev. Osemdeset odstotkov sredstev bo porabljenih za prednostna dela, dvajset odstotkov pa bo pripadlo krajevnim skupnostim za izvedbo njihovih obsežnih programov. Naj takoj na začetku zapišemo, da sredstva niso pretirano visoka, da pa so tu na razpolago še krediti in kar je mogoče najvažnejše: pripravljenost ljudi v krajevnih skupnostih, da pomagajo izpeljati zastavljene akcije tako z delom, kot tudi z materialom in denarjem!

Po vseh krajevnih skupnostih ljudje iz svojih žepov prispevajo, da se urede nujne komunalne zadeve. Posebno pozornost in pohvalo zaslužijo Radovčani, ki so zbrali 200.000 dinarjev, da bi končno prišli do pitne vode, ki je zajezena nad Bojanjo vasjo v Jamniku. Investicija v vodovod za Radovčane bo veljala 1.750.000 dinarjev. Predstavnikom skupščine občine je uspelo dobiti za ta namen 750.000 dinarjev posojila pri DBH, 800.000 dinarjev bo prišlo iz krajevnega samoprispevka, kot rečeno pa so vaščani zbrali 200.000 dinarjev.

V letu 1975 bodo prednjačila dela za obnovo električnega omrežja. Splošno znano je nam-

reč, da imajo nekatere vasi kriminalno slab električni tok, da niti gospodinjskih strojev ne morejo imeti priključenih. Za ilustracijo zapišimo še to, da ima kmetijska zadruga na Vinomeru valilnico piščancev in malce zlobno zapisano, bodo njihova jajca postala ob sedanjem električnem toku prej klopotci kot piščanci. S problemi električnega toka se ubadajo v Radovičih, na Božakovem, v Grad-

cu, Kapljišču in Škriljah. Električni vod do Radovice je dotrajan, napetost bo treba pojačati na Boldražu, Vinomeru in še kje. V tolažbo prebivalcem teh vasi povejmo, da so pogodbe za omenjene obnovitve ali za morebitna nova dela že podpisane, zagotovljena pa so tudi sredstva – lastna in kreditna, seveda pa bo treba potegniti denar tudi iz sredstev, zbranih s krajevnim samoprispevkom. Radovčanom bo posvetila boljša luč drugo leto, Grabrovčanom je že zgrajen transformator, drugo leto pa bo še vse potrebno.

Tretja težava, ki mori prebivalstvo naše občine, so ceste. O

njihovi razdrapanosti je bilo izrečenega toliko grdega, zafrkljivega in smešnega, da bi lahko kdo izdal posebno knjigo, ob branju katere bi se ljudje prisrčno zabavali. Vsaj toliko, kot se jezijo, ko poskakujejo po jamah. Do konca 1975 se cestno stanje ne bo kdove koliko popravilo, če odštejemo, da bosta zgrajena dva kilometra asfalta na cesti od Podzemlja do Adlešič. Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Metlika tovariš Franc Kočevar mi je v razgovoru zatrdil, da bo za modernizacijo teh dveh kilometrov vsak čas podpisana pogodba med TGP in republiško skupnostjo za ceste. Investicija ne bo stala tako malo, saj bo treba zagotoviti sredstva v višini 1.600.000 dinarjev, od tega pa je doslej zagotovljena samo polovica.

Pri modernizaciji cest omenimo še cesto proti Radatovičem. Občinska obveza je asfaltirati kilometer, akcijo pa načrtujejo skupaj s Hrvati. Za omenjeni kilometer še ne vedo, kje bodo dobili denar.

Gotovo vas ni malo, ki vas zanima, kako je z gradnjo telovadnice, objekta, ki je tako zelo potreben. Nepotrebno je namreč pisati, da Metlika nima niti enega zaprtega športnega objekta, da telovadijo šolski otroci v domu Partizana, kjer so tudi kulturne prireditve in veselice

in kamor nosijo ljudje na svojih čevljih prah in blato. Republiška izobraževalna skupnost je odobrila za gradnjo telovadnice 900.000 dinarjev, kar predstavlja 15 odst. vseh potrebnih sredstev. Ob vsem tem brli žarek obljub privatnikov, ki imajo stroje za izkopavanje in kamione. Le-ti so namreč obljubili pri gradnji telovadnice brezplačno pomoč, česar ne gre metati v koš. Gotovo pa je tudi to, da bi bilo prav, če bi naprežanje občanov Metlike za novo telovadnico bolj podprla Republiška izobraževalna skupnost, kajti potreba po telovadnici vpije tako močno, da jo je gotovo slišati tudi do Ljubljane. Samo – če niso gluhi.

TONI GAŠPERIČ

Zahvala

Ob nenadni izgubi najinega očeta Jožeta Pezdircja se iskreno zahvaljujemo sindikalni organizaciji, sodelavcem v TOZD pletilnica ter električarjem za podarjene vence. Hvala tudi vsem, ki ste nama izrekli sožalje in najinega očeta pospremili na zadnji poti.

ANTON IN
JOŽE PEZDIRC

„M“ je za mlade

V podjetju je veliko mladih, zato ne bo odveč, če vas na kratko seznanimo z revijo M – Mladina. V reviji najdete vse, kar zanima mladega človeka. M spremlja kulturna dogajanja, trudi se predstaviti predvsem mlade ustvarjalce in njihova dela. Posebno mesto je v reviji namenjeno filmu. Prav tako imajo svoje redno mesto šport in glasba, ki na poljuden in aktualen način spremljata športno in glasbeno dogajanje pri nas in v svetu. Revija M se loteva perečih problemov mladih ljudi in širših družbenih problemov ter poskuša po svojih močeh prispevati k njihovemu razreševanju.

Revija ima redno prilogo Mlada pota, namenjeno literarnim dosežkom mladih. Mlada pota so doslej dala mnogo danes že znanih pesnikov in pisateljev.

Revijo M prodajajo v samopostrežbi in v trafiki Flajšman, lahko pa si jo tudi naročite.

Vsakdanje plohe kmetovalce spravljajo ob živce. Komaj pokosijo, že se znova ulije dež. Z obračanjem in sušenjem krme letos ni sreče. Toliko teže je za one, ki se s kmetijo ukvarjajo še po „šhtu“ v tovarni.

Med bodočimi sodelavci

Junija, julija in avgusta srečujemo v našem podjetju nove obraze. To so naši praktikanti: bodoči ekonomisti, pravniki, sociologi, tekstilni tehnologi, konfeksionarji in kemiki. Hoteli smo se seznaniti z njimi, jih bolje spoznati in zvedeti za njihove želje in načrte. Povedali so, da so štipendisti tovarne Beti in se takole predstavili.

BRANKO ZVONKOVIČ:

„S tovarno Beti sva že stara znanca, saj sem tu že tretjič. Sem z Jurovskega broda in študiram tekstilno tehnologijo na FNT v Ljubljani. Delo v tovarni je zelo zanimivo, predvsem proizvodni proces v TOZD kodranka, ki sem ga pod mentorstvom tovariša Ivana Malešiča dobro spoznal. Spoznal sem tudi proizvodnjo v rashel in snutkovni pletilnici. Po končanem študiju bi se želel zaposliti v tovarni Beti, saj sem ta kolektiv že dobro spoznal in se tu prijetno počutim.“

MARIJA JAKLJEVIČ:

„S kolektivom tovarne Beti sem se seznanila že kot dijakinja gimnazije. Delo v marketing sektorju me je tako navdušilo, da sem se odločila za študij zunanje trgovine na VEKS Maribor.

Počitniška praksa je del študijskega programa in se bom v tem času seznanila s samoupravnimi akti in obdelavo podatkov. S sodelavci sem navezala dobre stike, na moja številna vprašanja potrpežljivo odgovarjajo, zato mi bo deset dni obvezne prakse še prehitro minilo.“

MARIJA VRANEŠIČ je

studentka prvega letnika pravne fakultete v Ljubljani, doma pa je iz Dragatuša: „Pochitniško prakso opravljam v splošnem sektorju po predpisanem programu. Seznaniti se moram predvsem s samoupravnimi akti podjetja. Sodelavci so me lepo sprejeli in mi pomagali iz težav, kajti to je moje prvo srečanje s kolektivom tovarne Beti.“

VIDA ŠEGINA:

„Doma sem iz Radovičev in študiram sociologijo na fakulteti za politične vede, sociologijo in novinarstvo. Počitniška praksa je obvezen del študijskega programa, zato sem tu že drugič. V kolektivom tovarne Beti se prijetno počutim in si želim po končanem študiju tu tudi zaposliti.“

VLADIMIRA ŽUNIČ:

„Pochitniško prakso oprav-

ljam v oddelku za financiranje. Doma sem iz Gradca in sem dijakinja ESS v Črnomlju. Prvi letnik sem končala z odličnim uspehom, zato želim študirati še na fakulteti ali visoki šoli. Kako se počutim v kolektivu? Zelo prijetno, zato na svidenje prihodnje leto!“

JOŽE MUC je naš stari znanec, saj je na počitniški praksi že tretjič. Dvakrat je opravljal prakso v TOZD barvarna kot dijak TTŠ v Kranju. Zdaj študira tekstilno tehnologijo na FNT v Ljubljani.

„V tovarni Beti mi je zelo všeč, saj sem že ob prvem srečanju odnesel lepe vtise. Študij na FNT je težak, toda zelo zanimiv in upam, da sem se pravilno odločil. Želje, načrti? Veliko jih je. Predvsem si želim navezati se tesnejše stike s kolektivom, se redno seznanjati z novimi proizvodnimi procesi in biti dobro informiran o vsem, kar se dogaja.“

Vsi praktikanti oziroma štipendisti si želijo vsakoletnih tovariških srečanj, saj bi se radi dobro spoznali med seboj. Povedali so, da so s štipendijo zadovoljni in obljubili, da bodo kar se da hitro doštudirali.

ZDENKA JARNEVIČ

Več družabnosti

Opažamo, da je družabno življenje v Metliki zadnje čase precej zamrlo. Obstajajo neka razmišljanja, da bi kazalo te zadeve oživiti, pa četudi v začetku samo v okviru podjetja. So možnosti za organiziranje ogledov gledaliških predstav v Ljubljani ali Zagrebu, pripravili bi lahko kakšen avto rally, odkupili gledališke ali filmske predstave za delavce našega podjetja. Tisti, ki imajo smisel, da bi se lahko posvetili amaterizmu in podobno. Vrsta oblik dela je, le od nas je odvisno, če si bomo znali organizirati življenje tako, da nam bo prijetno.

Zahvala

Ob boleči izgubi drage mame Neže Volčanšek se zahvaljujem vsem, ki so mi izrekli sožalje ali podarili cvetje, kakor tudi sindikalni organizaciji. Posebna zahvala sodelavcem iz TOZD IC.

DRAGICA NENADIČ

Nova cvetličarna

V Bevčevi hiši blizu bencinske črpalke je Medvedova odprla cvetličarno, po kateri so Metličani vzdihovali že vrsto let. Zdaj bodo možje lahko razveselili svoje boljše polovice z rožami, kupljenimi doma. Cvetličarka bo imela polne roke dela še posebno ob 8. marcu, kajti nekateri možje se spominjajo svojih žena samo takrat.

Spet živo pod koši

Pričele se bodo tekme v II. delu I. a slovenske košarske lige. Prva tekma je na vrsti že 23. avgusta. Naši fantje se bodo pomerili z ljubljansko Ilirijo. Spet se obeta zanimivost pod koši.

Ne gre brez začetnih težav

Temeljne organizacije združenega dela BETI so decembra 1973 sprejele samoupravni sporazum, ki določa, da bodo imele v smislu zakonskih predpisov skupno knjigovodstvo. Po tem zakonu smo tudi sestavljali skupne periodične obračune in zaključni račun, za vsako TOZD pa še interne periodične obračune in interne zaključne račune. Tako smo zagotovili podatke v vseh TOZD, ki jih zahteva zakon o knjigovodstvu organizacij združenega dela.

Letos 25. junija pa je bil izdan novi zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o knjigovodstvu, ki prinaša precej sprememb. Zdaj morajo imeti temeljne organizacije združenega dela ločeno knjigovodstvo in

morajo sestavljati ločene periodične in zaključne račune. Delovne organizacije, ki pa imajo v svoji sestavi dve ali več temeljnih organizacij združenega dela, morajo sestaviti še zbirne periodične obračune in zbirne zaključne račune. V našem primeru imamo zaradi tega nemalo težav:

1. srečujemo se s postavitvijo internih prodajnih cen.
2. Naša proizvodnja je od kodranke do konfekcij vertikalno povezana, prav tako pa ima tudi iste proizvodne in skladiščne prostore.
3. S postavitvijo internih prodajnih cen se poslovni sklad delovne organizacije poveča za pribl. 30 milijonov dinarjev, hkrati pa gre tudi za mnogo

večje stroške, ki bremene poslovni sklad.

4. Za knjigovodske posle po TOZD nimamo dovolj kadrov.
5. Nimamo dovolj pisarniških prostorov, ki so nujni ob povečanju števila uslužbencev.
6. Rok za uskladitev knjigovodstva po TOZD je določen s 30. 9. 1975, je pa mnogo prekratek in ga pri nas nikakor ne bomo mogli upoštevati.

Vsem navedenim težavam navkljub pa bomo morali organizirati ločena knjigovodstva po TOZD. Morali bomo najti najboljše način za oblikovanje knjigovodstev v okviru TOZD in vse ostalo, kajti zakon velja za vse in BETI ne more biti izjema.

TONE TOMC

Naše skupne naloge

Kaj nam nalaga predsedstvo CK ZKJ glede stabilizacije

Ker niso vse organizacije združenega dela, družbeno-politični organi in samoupravne interesne skupnosti odločno in dosledno izvajali dogovorjene politike ekonomskega in socialnega razvoja za leto 1975, je prišlo do slabega gospodarskega stanja. Kaže se na treh osnovnih področjih: v poslabšanju zunanje trgovinske menjave, v čezmernem naraščanju investicij ter dohodkov skupne in splošne porabe, v visokem naraščanju cen in življenjskih stroškov.

Da bi se izboljšalo slabo gospodarsko stanje, moramo nadaljevanje negativnih gibanj v gospodarstvu preprečiti s splošno družbeno akcijo, v katero se morajo vključiti organizacije in vodstva ZK ter vse druge organizirane socialistične samoupravne sile v Jugoslaviji.

Edina pot za usklajevanje objektivno različnih interesov v našem sistemu je v tem, da se lotimo usklajevanja v duhu socialistične solidarnosti in vzajemne odgovornosti ter na podlagi skupne ocene o tem, kaj je najboljša za jugoslovansko gospodarstvo v celoti. To pa bomo dosegli s samoupravnim sporazumevanjem, s družbenim dogovarjanjem in s samoupravnim družbenim načrtovanjem.

Predsedstvo CK ZKJ poudarja, da se motijo tisti, ki menijo, da si lahko zagotove ZASE boljše gospodarske rezultate in hitrejši razvoj ne glede na to, da s svojimi postopki izpodkopavajo stabilnost celotnega jugoslovanskega gospodarstva.

Se posebno KOMUNISTI se morajo vztrajno zavzemati za enakopravno upoštevanje vseh razvojnih interesov, prav tako pa tudi družbenega in osebnega življenjskega standarda. V sedanjih razmerah naj imajo prednost tisti interesi, ki vodijo bitko zoper inflacijo in proti plačilnemu primanjkljaju.

Med bistvenimi vzroki za nadaljevanje negativnih teženj v gospodarstvu so tiste organizacije združenega dela, ki probleme nizke storilnosti in slabe samoupravne organiziranosti rešujejo predvsem s pritiskom na cene, poslužujejo pa se tudi drugih oblik negospodarnega in družbeno škodljivega poslovanja. Vse to nam kaže, da moramo poostri odgovornost ko-

munistov, še posebno tistih, ki so na najodgovornejših delovnih mestih v organizaciji združenega dela. Organizacije in vodstva ZK morajo temeljito spremeniti odnos do izvajanja politike gospodarske stabilizacije, se pravi, da morajo dosledno izpolnjevati politiko in ukrepe za gospodarsko stabilizacijo. Takšno ravnanje mora postati prevladujoče v vseh organizacijah in vodstvih ZK, pri vseh nosilcih samoupravnih odločitev in v vseh družbenih in državnih organih. Smo pred dejstvom, da dosledno izpolnjujemo sklepe 10. kongresa ZKJ in 4. seje predsedstva CK ZKJ.

V prvi vrsti se moramo bojevati za to, da presežek dela ne bo več odtujen neposrednim proizvajalcem in za samoupravno združevanje sredstev in dela.

V primerih pretirano povišanih cen so komunisti dolžni dati pobudo, da bi jih spet spravili v dogovorjene okvire. Ko se odločamo za spremembo v politiki cen, moramo tudi dolgoročneje oceniti težnje na svetovnem trgu, ne pa se pustiti zapeljati zgolj trenutnim razmeram. Če bi se nadaljevale sedanje težnje v gibanju cen, bi se srečali z resnimi problemi, ako bi želeli ohraniti življenjski standard de-

lovnih ljudi, predvsem delavcev z nizkimi osebnimi dohodki, ki žive le z dohodki iz delovnega razmerja.

Trenutno je najpomembnejša naloga povečanje izvoza in usposabljanje našega gospodarstva za to, da bo lahko izvažalo, pri čemer mora biti uvoz podrejen izvozu.

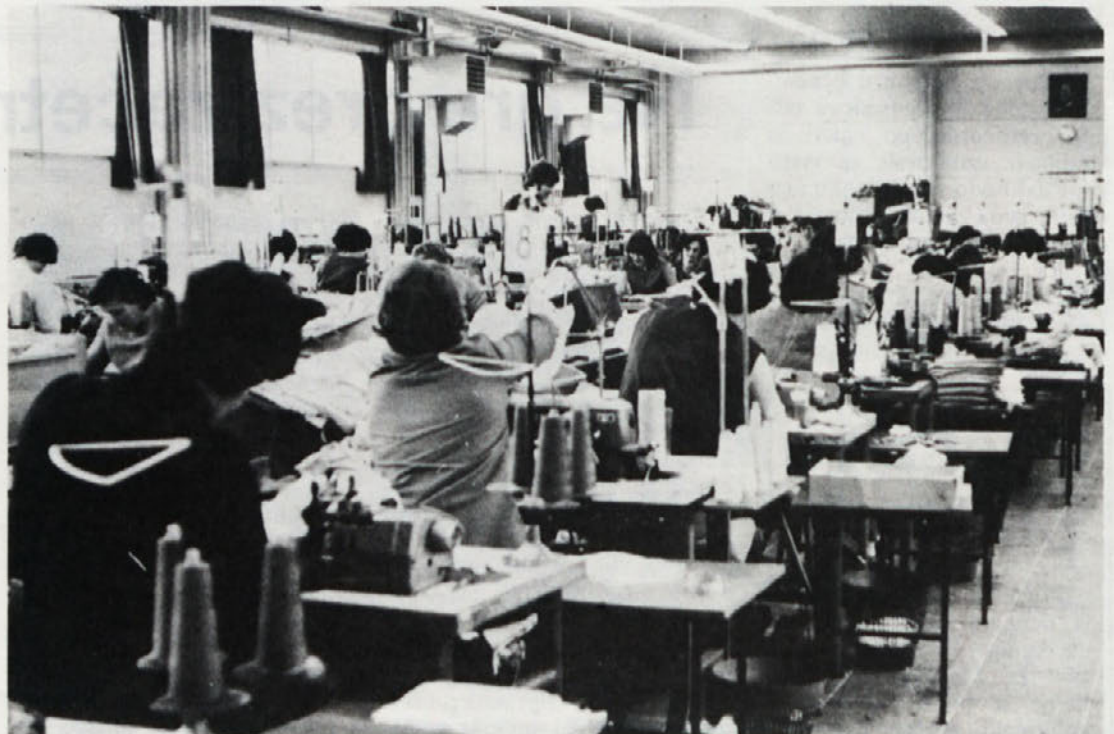
Komunisti v organizaciji združenega dela se morajo zavzeti, da bodo samoupravni organi podjetij, ki poslujejo s tujino, pregledali svoje izvozne in uvozne programe ter jih uskladili z dogovorjeno politiko. Razmere zahtevajo, da so komunisti v vseh organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih ter v družbeno političnih skupnostih pobudniki, da bo vsakdo zase čimprej proučil razmere in ocenil izpolnjevanje svoje poslovne in razvojne politike ter nalog iz resolucije o letošnjih temeljih skupne politike gospodarskega in socialnega razvoja. Predsedstvo CK ZKJ tudi poudarja, da je za komuniste v organizaciji združenega dela osnovna naloga, začeti boj za večjo storilnost, za kar najboljše uporabo industrijskih in drugih zmogljivosti, za zmanjšanje stroškov poslovanja in za vse-

stransko varčevanje, povečanje delovne discipline, zmanjšanje zamud z dela in nasploh za ustvarjanje možnosti za širše spodbujanje intenzivnega gospodarjenja. Predsedstvo CK ZKJ naroča vsem organizacijam in vodstvom ZK, da so dolžni spremljati izpolnjevanje teh nalog ter določati politično odgovornost vsakega komunista, organizacije in organa, ki ne ravna tako.

Naloge komunistov v Beti in občini so, da se zavzemajo za povečanje izvoza, za zmanjšanje zalog in za usmerjevanje v tiste investicijske dejavnosti, ki so ekonomsko utemeljene. Pospešiti moramo tudi dela na povezovanju in združevanju sredstev ter oblikovati predloge za nadaljnje integracijske procese. Pospešiti moramo tudi samoupravno planiranje bodočega razvoja. Zavedati se moramo, da se prične planiranje v samoupravni bazi.

Glede na sedanje stanje kaže, da bodo akcije dolgoročne, zato se zahteva od vseh komunistov in vseh delovnih ljudi nasploh, da se vsestransko zavzamejo za izvajanje politike gospodarske stabilizacije!

MILENA PAVLOVIČ

Ne le ljudje na odgovornejših delovnih mestih, temveč vsak delavec bi moral sodelovati v bitki za stabilizacijo.

Stanovanja in krediti

Domača dekleta so se v preteklosti izkazale kot zelo dobre manekenke. Težava je le v tem, ker jih je težko prepričati, da se odločijo za to dodatno delo, ki nikakor ni lahko. (Foto: Riznič)

Največ vroče krvi v podjetju je takrat, ko se spreminjajo osebni dohodki in ko se delijo stanovanja in krediti. Vsak hoče biti prvi in če ni, se je „samo njemu“ zgodila krivica. Kolikor posameznikov – toliko različnih želja, problemov in variant.

Kot vsako leto tako je tudi letos mnogo več prošelj kot bo na razpolago stanovanj in kreditov. Zahteve po teh sredstvih so iz leta v leto večje zato, ker se kader obnavlja iz rednih šol. Včasih smo zaposljevali ljudi s kmetij ali drugih podjetij, ki so v glavnem že imeli stanovanja, zato ni bila stanovanjska problematika tako pereča. Iz teh razlogov je podjetje svojo akumulacijo uporabljalo v glavnem za razširitev kapacitet in manj za standard delavcev.

Sedaj odvajamo obvezni 6 odstotni stanovanjski sklad in del sklada skupne porabe, kar je v razmerju na dohodek podjetja dosti večji delež, pa kljub temu ne moremo kriti niti polovice potreb. Mladi ljudje, ki so do petindvajsetega leta hodili v šolo, si ne morejo takoj začeti graditi hiše, a ustvarjajo si dru-

žine. Če jim ne omogočimo eksistence, bodo šli v večji center in tako ne bomo imeli kvalitetnega kadra. Od kadra pa je odvisno vse.

Druga stran te problematike pa je v tem, da podjetje z določenimi sredstvi napravi v družbeni izgradnji 2,5 krat manj stanovanjskega prostora kot v privatni. To iz preprostega razloga, ker posameznik sam veliko dela pri hiši, svojega dela pa ne računa v strošek. Delavci, ki so vložili mnogo truda in denarja v lastno stanovanje, ne nameravajo zapustiti delovne organizacije, zato lahko podjetje načrtuje dolgoročnejšo kadrovsko politiko. Osebnostno menim, da bi morala Beti v bodoče dati več stimulacije individualni izgradnji, ker bomo samo tako lahko ustregli večjemu številu prosilcev in le tako bomo uspešno reševali stanovanjsko in kadrovsko problematiko. Lep primer imamo pri Novoteksu, kjer so si sami opremili zemljišča in s tem omogočili nakup parcel tudi tistim z nižjimi osebnimi dohodki.

NIKOLA PODREBARAC

Cilj naj ima vsak pred seboj

Povsod govorimo o ukrepih glede uresničevanja ekonomske politike. Vsa podjetja izdelujejo stabilizacijske programe in tudi mi smo jih že nekaj naredili, najbrž pa jih bomo nekaj še. Zdi se mi pa, da velikokrat ostajamo pri napisanih programih. Večina delavcev namreč misli, da so to zelo zamotane stvari, v resnici pa so sila preproste, vendar se ravno pri njih rešitvah zatakne.

Vse programe strokovno obdelamo, proizvodno poslovne naloge planiramo, rezultati pa kljub vsemu niso taki, kot bi morali biti. Zakaj? Kadar se slučajno sestane skupina naših na dvorišču ali v gostilni, imajo ljudje mnogo predlogov, kako bi lahko to in ono bolje uredili, govorijo o napakah. Na uradnih mestih je tega slišati mnogo manj, pri konkretni izvedbi takih predlogov pa je dejanj zelo malo. Spet zastavljam vprašanje – zakaj?

Delavec, preddelavec, mojster, izmenovodja, ki so v središču vseh dogajanj, najbolj vidijo, kjer se zatika, vendar pa marsikdaj rečejo: „Kaj bi se sekiral, to je dolžnost višjih šefov...“ Tak odnos gre dalje, ustavi pa se pri direktorju, ki naj bi bil takorekoč vsemogočen.

Resnica pa je v tem, da tudi peščica še tako marljivih in sposobnih ne more obvladati procesa, v katerem sodeluje tisočpetsto ljudi.

Ko se pogovarjam s sodelavci, mi pravijo: „Delal sem in si res prizadeval, a mi nihče tega ni priznal.“ Drugi pravijo, da je vseeno, če si dober ali slab, dohodek ne bo nič večji. Samoiniciativnost ni nagrajena, zato je tudi ni niti tam, kjer naj bi bila delovna dolžnost. Iz vsega tega sklepam, da je v BETI, v sedanjem sistemu poslovanja premalo spodbud, ki bi vodile k

večjim uspehom. Tako zmanjka energije in zagnanosti, da bi posamezniki nosili breme, ki ga terja vsakdanje delo.

Z različnimi metodami smo doslej že poizkušali odpraviti to mlačnost in nezainteresiranost, toda zmeraj je bil problem: familiarnost in bojazen pred zamero. Zaradi ljubelega miru smo ostali pri starem. To ni le pojav, značilen za BETI, ampak ga najdemo kjerkoli v Jugoslaviji. Marsikatera sodobno organizirana podjetja v Sloveniji so se že začela posluževati sodobne metode vodenja s pomočjo CILJEV. Te novosti se bomo oprijeli tudi pri nas. Konec avgusta bomo imeli z vsemi vodilnimi in vodstvenimi delavci seminar, na katerem nam bo priznani strokovnjak razkril in razložil te metode. Ocenili bomo, če so primerne za nas, potem bi jih v jesenskem času uvedli v naš sistem vodenja podjetja.

V čem je bistvo tega načina? Poznamo ljudi, ki so zelo marljivi in prizadevni, drugi pa z lahkoto dosejajo enkrat boljše rezultate, čeprav veliko manj delajo. Zato ne bi predpisovali vodji ali delavcu kaj naj dela, temveč kaj mora narediti. Skratka: pred odgovorno osebo se postavi cilj, kaj mora narediti v določenem času, on sam pa naj poskrbi in poišče najboljši način, da bo cilj dosežen. Če rezultat doseže, bo deležen nagrade v tej ali oni obliki, če pa po večkratnih poizkusih ne bo uspel, je to izraz njegove nesposobnosti, kar ima za posledico ukrepe.

Na tem področju iščemo in želimo spodbuditi tisto energijo pri večini sodelavcev, ki zdaj ni izkoriščena. To sta samoiniciativnost in ustvarjalnost, ki dajejo boljše poslovne rezultate.

NIKOLA PODREBARAC

25 let delavskega samoupravljanja

Letos praznujemo petindvajset let, odkar je ljudska skupščina Jugoslavije razglasila temeljni zakon o upravljanju podjetij po delovnih kolektivih. Uvedba samoupravljanja je eden najpomembnejših dogodkov, ker je v temeljih spremenil in na nov način zgradil družbene odnose.

Kljub raznim pritiskom na našo državo je naše ljudstvo, ki je imelo za seboj bogato revolucionarno pot in ki ga je vodila njegova avargarda – Komunistična partija Jugoslavija – vztrajalo in zmagalo proti vsem pritiskom.

Če pogledamo zgodovino opazamo, da se samoupravljanje delovnih ljudi kot ideja pojavlja že v 19. stoletju, in sicer pri utopičnih socialistih (Saint Simons, Charles Fourier in Robert Owen). Torej je ideja samoupravljanja stara prav toliko kot delavsko gibanje.

Prvič v zgodovini, sicer kratkotrajno, pa je bila uresničena ideja delavskega upravljanja v pariški komuni (leta 1871). Delavski sveti po podjetjih so vzklili kot izraz revolucionarnih težnjav proletariata, pa tudi pravilnik o delavskem upravljanju je bil objavljen (3. 5. 1871).

Marx je, študirajoč izkušnje pariške komune rekel, da je komuna v praksi najdena politična oblika vladavine, v kateri bo mogoče izvršiti ekonomsko osvoboditev dela.

Po zmagi oktobrske revolucije v Rusiji leta 1917 so bili prav tako formirani komiteji delavske kontrole po podjetjih. Najpomembnejši organi pa so bili sovjeti, ki so bili organi politične državne oblasti, kot tudi

oblike upravljanja delovnih ljudi. V temeljih Leninovih sovjetov in tovarniških komitejev je bila v biti Marxova koncepcija pariške komune.

Najvišjo in najkvalitetnejšo stopnjo delavskega in družbenega samoupravljanja pa uresničuje prav delavski razred Jugoslavije. Osnovni pogoji za razvoj delavskega in družbenega samoupravljanja pri nas so dani z osvajanjem politične oblasti delavskega razreda in z nacionalizacijo osnovnih sredstev za proizvodnjo. Tam, kjer je nasilno prekinjena pot pariških komunarjev, je mnogo desetletij kasneje nadaljevala v izgradnji skupnosti jugoslovanskih komun.

Leta 1949 so bili pri nas ustanovljeni prvi delavski sveti v okoli dvesto podjetjih. Naslednje leto, to je leta 1950, pa je 27. junija izšel osnovni zakon o upravljanju podjetij po delovnih kolektivih. S tem se je začelo uresničevanje ideje „tovarne delavcem“.

Delavski sveti v delovnih organizacijah so postali demokratiški, ekonomsko-politični organi družbenega samoupravljanja. Preko njih neposredni proizvajalci samostojno upravljajo s podjetjem. Delavski sveti so torej organi upravljanja v imenu družbene skupnosti. Delavsko in družbeno samoupravljanje je tako postalo družbena, ekonomska in politična osnova celotnega družbenega sistema v Jugoslaviji.

Skozi ekonomske enote se uresničuje vez proizvodnega procesa in samoupravljanja kot družbenega procesa. Proizvodni

proces postaja skozi izgradnjo ekonomskih enot kot demokratiških samoupravnih oblik neposreden, socialen, ljudski proces. Delavsko in družbeno samoupravljanje predstavlja tudi spajanje intelektualnih funkcij s proizvodnim delom in

pomeni prekinitev stoletnega nasprotja med umskim in fizičnim delom.

Sistem družbenega in delavskega samoupravljanja predstavlja realno osnovo uresničenja socialističnega humanizma.

MILAN BRČIKA

Z brigado po poteh AVNOJ

Avtobus drvi preko prijetne pokrajine. Vem, da me čaka dolga in naporna pot, po kateri so šli naši očetje in matere. V Ljubljani me je pričakala pesem prijateljev, s katerimi skušamo v svobodi doživeti pot slovenskih poslancev na zgodovinsko II. zasedanje AVNOJ.

„Hej brigade hitite, razpodite, zatrite požigalce slovenskih domov...“ in še nešteto drugih partizanskih pesmi smo peli na poti iz Dražgoš proti Bazi 20. Pred dvaintridesetimi leti se je od tu odpravila na pot v Bosno slovenska delegacija. Tudi mi mladi bi radi spoznali kraje in ljudi na tej poti, hkrati pa se zblizujemo in spoznavamo ter krepimo bratstvo in enotnost naših narodov.

O Bazi 20 nam je pripovedoval Janko Gregorič, udeleženec II. zasedanja AVNOJ leta 1943 v Jajcu. Tudi slovensko delegacijo je pot vodila do Črnomlja in Sinjega vrha. Nas je tam pričakala vaška mladina, s katero smo imeli skupen kulturni večer ob tabornem ognju. Od Sinjega vrha dalje smo šli peš.

V zgodnjem jutru smo se naslednji dan z nahrbtniki napotili proti Ogulinu. Čez Kolpo so nas prepeljali isti čolnarji, kot so vozili slovenske poslance leta 1943. Kilometri hoje so že za nami. Hodili smo čez drn in strn ter v občudovanju naravnih lepot zašli. Namesto 28 kilometrov poti smo jih naredili 40, doživeli pa smo lep sprejem v Ogulinu in razgovor s Tonetom Fajfarjem, udeležencem II. zasedanja AVNOJ.

Tretji dan smo nadaljevali pot z vlakom v Ličko Lešče, potem pa spet peš naprej do Otočca v Liki. Naslednji dan smo prehodili Plitvice, Bihač in Gornji Lapac, se ustavili v Srbu, znanem po vstaji hrvatskega ljudstva. Udeležili smo se tudi osrednje proslave in imeli več razgovorov z borci in tovariško srečanje.

Predlog bi bil zapis, če bi opisoval vso pot po planotah Bosne. Raje povem občutek, ki je v meni ostal vse do danes in bo še naprej, da tam žive čudoviti ljudje.

Livno je bila naša zadnja postojanka pred vkorakanjem v Jajce, kjer smo ostali dva dni. Ogledali smo si zgodovinske zanimivosti kraja in se udeležili tekmovanja v lovu na zlato lisico. To je iskanje skritega radijskega oddajnika.

V spominu mi je posebno ostal obisk legendarne Kozare in srečanje z mladinsko delovno brigado, ki tu gradi mladinske in pionirske počitniške objekte. Prišli smo še do Prijedora, od tam pa nas je vlak popeljal nazaj v Ljubljano.

Razen mladincev iz raznih krajev so bili v naši brigadi še pripadniki JLA, narodni heroj Albinca Hočevar – Malijeva in generalpolkovnik Stane Cvelbar. Ta dva sta nam med pohodom veliko pripovedovala o dogodkih iz NOB.

Med brigadirji je nastala trdna prijateljska vez. Ni čudno, če smo si v Ljubljani s solzami v očeh segli v roke. „Lepo je bilo in na svidenje!“

GORAZD PRHNE

Nemalo članov kolektiva BETI je med letošnjim dopustom gradilo ali obnavljalo hiše in spet so doživeli, kot že mnogi pred njimi: v poletnem času včasih zmanjka cementa. Kadar pride pošiljka (kot na sliki), jo kupci takoj odpeljejo.

V Seči je bilo lepo

Sedemnajsto leto teče, odkar sem zaposlena v Beti. Za skupni oddih ni bilo nikoli ne časa ne denarja. Otroka sta bila majhna, potem smo gradili hišo. No, letos pa smo vključili v družinski proračun tudi dopust na morju. Rezervirala sem sobo v našem počitniškem domu v Seči in ni mi žal. Odšli smo tja že v prvi izmeni, to je od 14. do 21. julija. Takoj ob prihodu smo bili navdušeni nad prijaznim sprejemom upravnika, ki nas je pričakal že pri vhodu.

Večkrat prej sem že slišala kritike na račun našega počitniškega doma, češ da je predaleč od morja, da je samo za tiste, ki imajo avtomobile. Povem vam, da nam dva kilometra ceste do morja nista delala preglavic, saj smo imeli ves teden na razpolago tovamiški kombi, s katerim nas je ustrezljivi šofer Djuro vozil dopoldne in popoldne na plažo in nazaj. Čeprav stoji naš počitniški dom na zelenem gričku, obraščeni z zelenjem in cvetjem na urejenem vrtu, odmaknjen od morja, je prav pripraven za družine z majhnimi otroki, ker je tu mir in ni se bati, da bi otrok zašel na prometno cesto.

Vse prehitro je minil teden brezskrbnega lenarjenja in že je bilo treba pobasati torbe in se vrniti domov.

Ko sem se po končanem kolektivnem dopustu vrnila v službo, sem tu in tam slišala govornice, da nekateri naši sodelavci niso bili zadovoljni s preživljanjem dopusta v domu. Menda jim je bila pre slaba hrana in celo nezadostna; nekateri pravijo, da so bili celo lačni. Po pravici povedano ni bilo tako! Za svojo družino in za svoje sodelavke iz konfekcije lahko trdim, da je bilo vse v redu.

Hrana je bila okusno pripravljena, za kar gre vsa zahvala kuharicam in drugim, ki so se trudili, da bi nam v vsem ustregli. Tudi postrežba je bila odlična. Vse kritike so torej produkt nergačev, ki niso z ničemer zadovoljni. Odločili smo se, da bomo šli drugo leto spet v naš dom.

TONČKA GORNIK

Na poti v Kumrovec, kjer smo si ogledali spominski dom borcev in mladine, smo se člani sindikata skupnih služb ustavili tudi ob spomeniku Matiji Gubcu. Izlet je bil dobro organiziran. Ogledali smo si veliko kulturnih in naravnih lepot domovine. (Foto: Jurij Matekovič)

Spomini na dopuste

Kolektivni dopust je minil. Življenje v podjetju spet teče po ustaljenem redu. Popetrijo ga spomini na lepe, sončne dni ob morju, v planinah ali kje drugje, daleč proč od brnenja strojev in obrazov, ki jih srečujemo vsak dan.

Zanimalo nas je, kako so preživeli dopust naši sodelavci. Poprosili smo jih, naj tudi nam, ki smo bili doma in se kisali ob slabem vremenu, povedo, kako so preživeli dneve, namenjene rekreaciji in oddihu.

MILOŠ OMERZEL zaposlen v skladišču diolena:

„Bil sem v Seči, v našem počitniškem domu. Deset dni, kolikor je trajal moj dopust, sem zares užival. Vreme je bilo čudovito, družba prijetna, a tudi cene niso bile pretirane. V Seči sem bil letos prvič, toda naslednje leto bom šel spet.“

ZLATA LADEŠIČ predelavka v TOZD konfekcija:

„Dopust sem preživela prijetno. Tri dni sem bila na nagradnem izletu po Sloveniji, Hrvaški, Bosni in Hercegovini. Videla sem veliko novega in zanimivega. Spoznala sem, da je naša domo-

vina zelo lepa. Tudi na morju sem bila – v Kopru. Čeprav mi je bilo vseč, bi šla drugo leto raje kam drugam. Želim si v planine.“

SAVO VULETIČ vodja strojnega parka konfekcijskih TOZD:

„Sem navdušen planinar, toda letos mi čas ni dopuščal, da bi šel v planine. Dopust sem preživel doma pri gradnji hiše. Spomladi bi se radi vselili v lasten dom, zato smo morali pošteno poprijeti. Toda kljub temu ne bom prikrajšan. Upam, da vam bom že ta mesec pomahal s Triglava.“

SAID KAITEZOVIČ je doma iz Velike Kladuše. Zaposlen je v TOZD konfekcija v oddelku za strojno krojenje:

„Ker sem v Sloveniji šele leto dni, sem želel spoznati Belo krajino. Dopust sem preživel v Rožnem dolu na ženinem domu. Čeprav sem delal na kmetiji, sem imel še dovolj časa, da sem spoznal lepo pokrajino.“

DANICA BADOVINAC pregledovalka v pletilnici:

„Dopust sem preživela s

hčerko v Šilu na otoku Krku. Bilo nama je tako vseč, da bom šla drugo leto spet na Krk. Lani sva bili v Črikvenici, a je na otoku veliko lepše. Morje je čistejše, je več miru in sploh je mnogo prijetneje.“

DRAGA LIJEVIČ Bila sem v Opuzenu pri Dubrovniku. Preživela sem najlepši dopust v življenju. Ne morem pozabiti čudovitega vremena in prijetne družbe. Tudi naslednje leto bi želela v Opuzen, a bova šla z možem verjetno na njegov dom v Sijersko Banjo.“

PEPCA ŽUGELJ pregledovalka v TOZD konfekcija:

„Kolektivni dopust preživim obvezno na morju. Že štirikrat sem bila v Seči. Letos smo si zaželeli spremembe: Vzeli smo šotore in se utaborili na otoku Pagu. Vreme je bilo vseskozi lepo, nebo brez oblaka. Spoznala sem, da je taborjenje veliko prijetneje kot poležavanje po hotelih, saj smo se pod platneno streho sprostiti in odpočili. Poleg tega je taborjenje veliko ceneje, zato bi priporočila vsakomur, naj se odloči zanj.“

ZDENKA JARNJEVIČ

Za košarkarske tekme je v Metliki zmeraj veliko zanimanja. Včasih pa je gledalcu mučno, ko sliši pri navijačih zares neumestne in vulgarne izraze. Upajmo, da bo v jesenskem delu tekmovanja tudi tega manj. (Foto: Riznić)

Košarkarski turnir

Na prvem uradnem turnirju je KK Beti zasedel drugo mesto. V finalni tekmi so Metličani izgubili z ekipo Triglava iz Kranja z 92:101 (50:47). Sodelovali so Velenjčani, ki so dosegli tretje mesto. Beti je z njimi igrala 67:32 (38:16).

**BETI : SCORPION
CLUB IZ NIGERIJE
70:63 (37:33)**

Gledalcev je bilo blizu tisoč, vreme pa hladno in močno deževno. Sodnika iz Karlovca Antunović in Delić sta sodila kot se spodobi. Tekma je bila zanimiva in ostra. Tako so narekovali nigerijski gostje. Bila pa je tudi duhovita, polna zanimivih kombinacij.

Za Beti so igrali: Vergot A., Kremesec 4, Gršič, Jankovič 2, Vergot Ž. 1, Lalič 20, Sajovic 2, Jezerinac 10, Medek 33.

**RADNIK : BETI
75:76 (48:46)**

Tekma je bila odigrana na pripravah v Tolminu. Najučinkovitejši za Beti so bili Švinger 24, Medek 20, Lalič 15.

**SALONIT : BETI
64:79**

Tudi to je bila pripravljena tekma. Odigrali so jo v Desklah. Najboljši so bili Lalič 29, Švinger 17 in Medek 12.

Kronika

V BETI Metlika so v avgustu na novo dobili zaposlitev: Vinco Čečelič, Zlata Ivaniš, Anica Šimec, Marjan Bošnjak, Ivan Pezdirc, Marica Čarvlovič, Milka Ratkaj, Milena Jamšek, Gordana Hrnjak, Ivan Gorup, Nikola Sopčič in Ivan Malesič.

Iz kolektiva sta odšli: Frančiška Šegina in Marjana Nemanič.

Ureja uredniški odbor: Slobodanka Videtič, Stavica Medek, Dragica Nenadič, Milan Travnikar, Milan Bračič, Marjan Pavlovič, Ivan Brodarič in Ivan Biščan. Glavni in odgovorni urednik: Toni Galperič, tehnična urednica: Ria Bačer. Izdaja Belokranjska trikotna industrija Metlika. VEŽILO izhaja enkrat na mesec v 1700 izvodih. Stevek, filmi in prelom Dolenjski list, tiska KNJIGOTISK Novo mesto.

Košarkarji so pripravljani

Prijetno mestece Most ob Soči je bilo te dni gostitelj košarkarjev Beti, ki so imeli tam redne vsakoletne priprave. Da bi zvedeli kaj več o naših fanatih, o poteku priprav in načrtih za jesenski del prvenstva, smo povprašali tovariša Marjana Pavloviča, tehničnega vodjo KK Beti Metlika.

— Tovariš Pavlovič, bi nam povedali, zakaj ste se odločili prav za Most na Soči?

„Zato, ker so tu izredno dobri pogoji in okolica z lepimi tereni, primernimi za šport in rekreacijo. Tudi s finančne strani nam je ta kraj ustrezen, saj so za priprave zadostovala minimalna sredstva.“

— Ali je na pripravah sodelovalo celotno moštvo?

„Sodelovala je vsa ekipa, razen tovariša Jezerinca, ki je bil nujno zadržan.“

— Povejte, prosim, kako so potekale priprave.

„Priprave so vsako leto, če seveda dopuščajo pogoji. Letos smo se usmerili predvsem na kondicijske priprave. Igralci so

zelo malo trenirali z žogo. Izjema sta bili le tekmi s Salonitom in z Radnikom iz Bjelinje. Priprave so se nekoliko razlikovale

od lanskih, saj ima vsak trener svoj način sestave dela in priprav. Igralci so dobro prenašali vsakodnevne napore. Prve dni je bilo sicer hudo, ker so bili skoraj brez kondicije. Potem so si nabrali moči in res vestno in temeljito trenirali.“

— Menite, da ste se dobro pripravili oziroma, da ste v dobri formi?

„Igralci so si pridobili predvsem veliko kondicije, kar je izrednega pomena za spopad z nasprotniki jesenskega dela prvenstva. Že po tekmah s Salonitom in Radnikom je bilo očitno, da prihajajo v zaželeno formo. Upam, da bodo z močmi, ki so si jih nabrali, vzdržali do konca prvenstva.“

— Mislite, da bo Jezerinac v kondiciji mnogo zaostajal za soigralci?

„Mislim, da ne, ker je začel izredno trenirati in upam, da bo kmalu dosegel soigralce.“

— Imate morda v načrtu pomladitev moštva?

„Da, saj smo prav s tem namenom povabili na priprave pet članov mladinske ekipe Beti (Gršiča, Kremesca, Jankoviča, Grbca in Nemaniča). To so mladi, perspektivni igralci in mislim, da bodo že jeseni igrali na manj zahtevnih tekmah.“

— Lahko torej rečemo, da ste s pripravami zadovoljni?

„S pripravami smo zadovoljni vsi: vodstvo in igralci. Le disciplina malo šepa, toda upam, da jo bomo skušali spraviti na zaželeno raven.“

Izjava in pol

Tovariš DRAGAN KLJAJIČ je eden najboljših košarkarjev v slovenski košarkarski ligi. O pripravah v Mostu na Soči nam je povedal naslednje:

„Mislim, da so bile priprave kvalitetne in dobro sestavljene. Potekale so pod vodstvom trenerja Bassina. To so bile predvsem kondicijske priprave: za izboljšanje moči in hitrosti. Trenirali smo dvakrat na dan po dve uri. Training so sestavljali: kros, šprinti, vaje s kolebnico in žogo medicinko, vaje za utrditev trebušnih in nožnih mišic. Odigrali smo tudi dve tekmi in visoko premagali nasprotnika. V prostem času smo hodili na sprehode po čudoviti okolici, na plese in družabne večere. Mislim, da smo igralci dobro pripravljani in da bomo boljši kot smo bili v spomladanskem delu prvenstva.“

Zahvala

Ob boleči izgubi očeta JOŽETA ŠUKLJETA se iskreno zahvaljujem vsem, ki so mi stali v teh težkih trenutkih ob strani. Posebna zahvala gre sindikatu za podarjeni venec, a tudi sodelavcem iz TOZD pletilnica.

IVANKA ŠUKLJE